

Mirades de cua d'ull

Podem marca el PSIB cada cop de manera més agra, tot i que, de moment, assegura que la situació balear no té res a veure amb Castella-la Manxa, on Podemos ha trencat amb el PSOE.

*Reportatge de Miquel Payeras
Fotografies d'Isaac Buj*

Els entretinguts esdeveniments en el si del PSOE federal fan més improbable que mai el famós “govern Frankenstein” –expressió encunyada per Alfredo Pérez Rubalcaba– pel qual sospiraven Francina Armengol i Pedro Sánchez. Quan es confirmi la impossibilitat caldrà veure si la cúpula de Podemos, amb Pablo Iglesias al capdavant, ordena o no l’ofensiva total contra el PSOE a tot allà on governa amb els seus vots, seguint el que ha passat a Castella-la Manxa, cosa que podria afectar al Govern balear d’Armengol.

PSIB-Podem

La relació entre el PSIB i Podem no és bona. Aquest setmanari ja n’ha informat en moltes ocasions durant l’últim any. Han tingut topades més o menys importants però contínues: varen aparèixer al començament del primer període de sessions d’aquesta legislatura, el setembre de 2015, i des d’aleshores no ha passat ni un mes sense alguna fricció.

En aquests precisos moments hi ha tres fronts importants oberts entre els dos partits. En primer lloc, els de Podem acusen els del PSIB i concretament Armengol d’haver amagat als socis de pacte –el partit morat i Més– que la presidenta donà el vist-i-plau a la retirada com a acusació particular de l’Advocacia de la Comunitat Autònoma en dos casos judicials en els quals el principal acusat és l’ex-president Jaume Matas. Aquest afer havia generat fins a finals de la setmana passada la dimissió del director de l’Advocacia, l’exigència d’explicacions públiques per part de Podem a la consellera de Presidència i portaveu del Govern, Pilar Costa –del PSIB–, així com l’acusació que els socialistes havien mentit quan digueren que la decisió de l’Advocacia era tècnica. Per si mancava res en la *fraterna* relació, també Podem està radicalment en contra d’una de les iniciatives estrella d’Armengol, la creació de la Facultat de Medicina. La socialista ha aconseguit en un temps rècord, menys d’un any, posar en marxa els esmentats estudis –que han començat aquest curs– que la portaveu de Podem, Laura Camargo, considera que s’han creat sense valorar correctament el vertader cost, que serà al seu parer tan elevat que “restarà pressupost a d’altres àmbits de l’edu-

La relació entre els socialistes de Francina Armengol i els morats de Laura Camargo cada cop més és més agra i tensa.

cació pública de Balears que haurien de ser prioritaris”. La guerra per aquest motiu continua viva. La setmana passada Podem i PP votaren una proposta de resolució en el Parlament balear en contra dels estudis de Medicina. En tercer lloc, també Podem ha posat en qüestió l’anunci de la presidenta de crear un hospital per a malalts crònics, perquè al seu entendre no es disposa de prou doblers per tirar endavant el projecte sense restar recursos a la resta de la sanitat pública.

Són tres divergències que no poden ser dissimulades. Es tracta de tres enfrontaments de fons, que han suposat paraules gruixudes, alguna votació de Podem en contra del Govern i molta tensió entre els dos partits. I que, a més, se suma al malestar que ja existia prèviament i que es palesà en el passat debat de política general –els dies 20 i 21 de setembre a la cambra illenca– quan des de la bancada morada no es va aplaudir ni una sola vegada Armengol. Encara més: la portaveu, Laura Camargo, va advertir clarament a la presidenta que no estan satisfets amb la feina del Govern i que volen reformes importants de manera immediata, “cal un canvi de rumb”, perquè si no la situació “serà greu”, deixant entendre que podrien posar en dificultats l’executiu.

Val a dir que durant els quinze mesos de la present legislatura el portaveu de Podem sempre havia estat el seu secretari general, Alberto Jarabo, a qui des del PSIB consideren –en converses extraoficials, és clar– molt més “raonable” i “moderat” que la segona portaveu, Camargo, per a qui tenen adjectius no del tot educats i a qui fan passar per ser una “radical”. Doncs bé, en el debat parlamentari esmentat fou ella la que s’encarregà de parlar en nom de Podem. I això resulta estrany perquè normalment són els caps dels partits els que intervenen en aquest tipus d’ocasions estel·lars, no els segons portaveus. No vol dir això que en el si del partit morat hi hagi hagut canvis de lideratge, però és indubtable que en els últims mesos el pes polític de Camargo s’hi ha incrementat fort ferm. En el PSIB no ho consideren un bon auguri.

Podemos-Armengol

Malgrat la tensió entre Podem i PSIB no convé perdre de vista que Armengol no és per a la direcció central de Podemos una enemiga com sí que ho són els *barons* territorials socialistes que governen amb el seu vot i que s’han revoltat contra Sánchez. No cal per tant suposar que li puguin retirar el suport –si més no per ara; més endavant, qui sap– com ha passat a Castella-la Manxa, on el pre-

sident socialista Emiliano García-Page s’ha quedat sense els vots morats i a causa de la distribució d’escons en aquell Parlament –PP, 16; PSOE, 14 i Podem 3– tindrà la resta de la legislatura d’allò més complicada. Per a la cúpula central del partit ultraesquerrà Armengol no és, ni prop fer-hi, com García-Page. La balear sempre s’ha alineat amb Sánchez i ha volgut un pacte d’investidura, i també de Govern, amb Podemos. La tenen com el tipus de socialista bo que contrasta amb els *dolents* –Susana Díaz, García-Page, el president extremeny Guillermo Fernández Vara...– que consideren que han conspirat contra Sánchez per evitar el pacte del PSOE amb ells. “Les posicions d’Armengol són les més obertes del PSOE, amb ella sí que ens podem asseure a parlar”, assegurarà a Palma el 12 de juliol passat Íñigo Errejón, encara número 2 de Podemos.

En definitiva: la direcció central neocomunista no ha pensat en cap moment, fins ara, a retirar el seu suport a Armengol, per molt que a Palma hi hagi un sector del partit morat que no està gens content amb la socialista. Ara bé: i si a Madrid la relació entre PSOE i Podemos s’espenna definitivament i entren els dos partits en guerra oberta, com afectaria aleshores això la relació entre Podem i PSIB? No hi ha respostes clares. El que és segur és que rere les opinions que en públic donen els socialistes illencs –que el Govern és sòlid, que no hi haurà trencament, que les desavinences amb els morats són puntuals i asseveracions per l’estil– existeix si més no preocupació molt seriosa. Segons confessen les fonts socialistes consultades, un escenari polític a Madrid marcat per l’enfrontament obert entre els dos partits “acabaria afectant d’una manera o una altra aquí”. Pel seu costat, Camargo assegura, en aquest sentit, que els casos de Castella-la Manxa i Balears “no són comparables”, però tot seguit adverteix que “si [el Govern d’Armengol] no fa el cop de timó, el canvi de rumb que li hem exigut, haurem de fer un pensament”.